

хамаали́т ола́ бэше́кет,
 хи ола́ кэ́һре́ф а́ин,
 хи ола́ эль ха́шамáим –
 Умиша́м бэ́хазара́.
 Еш ламаали́т ба́дэ́рех
 Тахано́т шало́ш о а́рба,
 Убэко́ль аха́т оце́рет
 хамаали́т лэ́рэга кат.

Бако́ма ха́ришонá
 Рэ́ах хаг шель ха́нука,
 Елади́м ша́рим бэ́яхад
 Вэо́хли́м су́фгани́йо́т.
 Ша́м симха́т ха́гилу́йм,
 Мэфа́хди́м мэона́шим,
 Рэ́ах ха́мэйль шель й́ма,
 Вэ га́м шель сироп́ шиу́ль.

Лэ́кома́ шни́я ола́
 Бэ́калу́т кэ́мо́ ципо́р,
 Вэ аз машмау́т хаéха
 Леха́ лега́мрэ́ брура́.
 Бэро́шха́ шеха́р вэру́ах,
 Вэфе́йо́т холфо́т лэ́ма́ла –
 Вэше́арио́т шель бо́сем
 Моти́ро́т аль ха́кари́т.

Од ата́ маби́т лэ́ма́ла,
 Мэха́пэс эт ха́фейо́т,
 Ах хэ́н квар шину́ цура́,
 Вэ́хастáв, һу митка́рэв.
 Рэ́ах хита́ бимко́м пра́хим,
 Вэ́иву́ль шель ахе́рим,
 ха́шахэ́н хогéг кмо ко́дэм,
 Ах отха́ квар ло ма́зми́н.

Ата́ ма́гби́р эт ха́мхиру́т,
 Ацира́ софи́т бао́фек,
 Сорэ́р рэ́ах шель ава́к,
 Шель бди́ду́т вэ́бэйт хо́лим.
 Мэно́ра им о́р калу́ш,
 Мататэ́ ниш'а́н аль кир,
 Квар по́шти́м ха́тахпосо́т
 Вэшо́тфи́м эт ха́ипу́р.

המעלית עולה בשקט,
 היא עולה כהרף עין,
 היא עולה אל השמיים –
 ומשם בחזרה.
 יש למעלית בדרך
 תחנות שלוש או ארבע,
 ובכל אחת עוצרת
 המעלית לרגע קט.

בקומה הראשונה
 ריח חג של חנוכה,
 ילדים שרים ביחד,
 ואוכלים סופגניות.
 שם שמחת הגילויים,
 מפחדים מעונשים,
 ריח המעיל של אמא,
 וגם של סירופ שיעול.

לקומה שנייה עולה
 בקלות כמו ציפור,
 ואז משמעות חייד
 לך לגמרי ברורה.
 בראשך שיכר ורוח,
 ופיות חולפות למעלה –
 ושאריות של בושם
 מותירות על הכרית.

עוד אתה מביט למעלה,
 מחפש את הפיות,
 אך הן כבר שינו צורה,
 והסתוו, הוא מתקרב.
 ריח חיטה במקום פרחים,
 ויבול של אחרים,
 השכן חוגג כמו קודם,
 אך אותך כבר לא מזמין.

אתה מגביר את המהירות,
 עצירה סופית באופק,
 שורר ריח של אבק,
 של בדידות ובית חולים.
 מנורה עם אור קלוש,
 מטאטא נשען על קיר,
 כבר פושטים התחפושות
 ושוטפים את האיפור.